

Hengellisiä Lauluja.

1. Kiitä Herraa.
2. Parhaasta Ystävästä.

Hinta 5 penniä.

1.158 A H N
Tampere,
Uuden kirjap. yhtiön kirjap. 1890.

Kiitä Herraa.

Sävel: Sionsharpa 211.

(Suomennos.)

Herran kiitosta wain
Laula, sieluni, ain';
Hänen tahtonja tapahtukoon,
Baikka witsallafin
Mina kurittaiskin,
Kiitos Herralle kaifukohon!

Tuskan kärsimys tuo, —
Murhemaljasta juo
Silloin karwasta sydämeni;
Niwan alhaalle wie
Usein elämän tie;
Huolet heittää saan Herralleni.

Usein unhoittawat,
 Tahi tuomitsewat
 Weljet, ystävät maailman.
 Tällöin toivosja waan
 Silmän luon parempaan: —
 Loppuu waellus waifeain.

Muista Jesta waan,
 Hänpä käy Golgataan
 Kuolon tuskissa kärsiesjään
 Vielä armoa waan
 Meille anelemaan: —
 Kukin tehköön niin sydämesjään.

Vielä taiwahasja
 Hän rukoilemasja
 Heikon, kiusatun puolesta on.
 Kuule, kurja jä, oi,
 Miks Hän niin tehdä woi? —
 Ah, on lempensä loppumaton!

Parhaasta Ystävästä.

Sävel: Sioninkannel 155.

Minun ystäväni paras
 Oit Jesus taiwaassa;
 Hän weljeni on rakas,
 Apuni waiwassa.

Me hywin jowimm' aina,
 Jossa murheissan',
 Hän minull' lewon lainaa,
 Oit elon' kuollessan'.

Minun syntini Hän otti
 Ja maksoi werellän',
 Isänsä helmaan nosti
 Minun kasteess' omaksens'.

Armosta olen saanut
 Wanhurskautensa,
 Mäua Isän' haltuun taannut,
 Oit turwan' waaroisssa.

Kuin laki päälleen' kantaa
 Synneistä suurista,
 Niin Jeesus lewon antaa
 Ja tunteon' rauhoittaa.

Hän uskon rohkeutta
 Minun sydämeeni tuo,
 Armonsa helmaan ottaa
 Ja riemun mulle suo.

Kuin Jeesukseni muistan
 Ja hänen sanojans',
 Niin epäuskon suiistan
 Ja järjen tuumat kans.

Waikk' saatan' peljättääpi
 Kuolemall' hirmuisell',
 Mua Jeesus suojeleepi
 Armolla iäisell.

Nyt Hänen sanallansa
 Voin vastaan seisoa

Wihollisteni ansaa
 Ja saada voittoa.

Waikk' kiutull' ankaralla
 Karkaawat päälleni,
 Niin uskoll rohkealla
 On Kristus voittoni.

Tulisill' nuolillaansa
 Saatana tarkottaa
 Ja kavaluudellaansa
 Kristuksesta farkottaa.

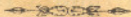
Mä tätä walheen isää
 En suinkaan tottele,
 Waikk' kiukkuansa lisää,
 En häntä kuuntele.

Sill' wapahdettu olen
 Kuololla Kristuksen,
 Jos elän tahi kuolen,
 On aina Jesuksen.

Min wiha on jo laannut,
Ja minä armosta
Sowinto=firjan saanut
Ja päässyt welasta.

Ja tähän fiinnefirjaan
Uskolla katselen
Enkä anna mukaani,
Toivossa taistelen.

Uskossa tässä anta
Min, Jesus, pysymään
Ja seurassasi saata
Isäiseen elämään.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto